

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 146.

Tiende Session.

38te Møde.

Tirsdagen den 24de Novbr.

(Forsat.)

Ordføreren: Udvalget har i Endringsforslaget Nr. 25 foreslaaet, at Udkastets § 38 skulde udgaae, og at der istedet derfor skulde indfattes en ny Paragraph, hvori der findes adskillige Forandringer i det af Regjeringen foreslaaede. Den første af disse Forandringer gaaer ud paa, at ikke blot Assistenterne og Koerfarlene ved Controlten, men ogsaa selve Controlleuren skulde antages paa Opsigelse, hvorimod det efter Udkastet var bestemt, at Controlleuren skulde være fast ansat. Den anden Forandring gaaer ud paa, at Controlpersonalet skal lønnes noget lavere, end det er bestemt i Udkastet, det vil sige, at Lønnen skal ansættes noget lavere, men at man derimod skal tilstaa dem Diæter, hvilket man har troet vilde være et fortrinligt Middel til at gøre dem mere virksomme. Forskjellen i Beføstningerne bliver ikke stor; den vil paa den af Udvalget foreslaaede Maade komme til at andrage omtrent et Par hundrede Rigsdaler mere. Endelig gaaer den sidste Deel af Udvalgets Forslag ud paa, at den hele Beføstning skal udredes af Statskassen; det var i Udkastet foreslaaet, at den halve Deel skulde udredes af de til Liimfjorden grændsende Amters Repartitionsfond; og den anden halve Deel af Statskassen; men Udvalget har, efterat have overvejet Sagen paa det Noiagtigste, troet, at det var rigtigst, at den foreslaaede Forandring skete. Man har nemlig ikke fundet det rigtigst at paalægge Hartkornet en Afgift til en Foran-

staltning, som tilstgæde Fiskeriets Fremme; der var ikke nogen saadan Forbindelse mellem Hartkornet og Fiskeriet, at det kunde forsvares at paalægge Hartkornet nogen Afgift i den Anledning.

Nørgaard: Da jeg er en saa afgjort Modstander af Oprettelsen af en saadan Control, som her i Udkastets §§ 37 og 38 er bragt i Forslag, som Noget vel kan være, saa kan det maaskee bebreides mig, at jeg ikke har stillet Forslag til, at hele dette Controlsystem gik ud af Loven; men jeg skal dertil svare, at for det Første var der den Banskælighed forbunden dermed, at naar en enkelt Mand stiller Forslag, som griber ind og gjør Forandring næsten i alle Paragrapher i Lovudkastet, saa er det kun daarligere Udgifter til at sætte det igjennem i Thinget. Jeg havde ganske vist havt i Sinde at foreslaae, at det hele Controlvæsen skulde udgaae, og havde ogsaa Forslaget skrevet; men ved nærmere Overveielse har jeg indskrænket mig til at foreslaae et lille Tillæg til § 37, hvorved det dog, gjøres muligt for Indenrigsministeren, uden Lovgivningsmagtens Mellemskomst, naar han finder det hensigtsmæssigt, at ophæve en Institution, der er saa uheldig, som Noget vel kan være. Det kan maaskee see ud, som om jeg er aldeles enestaaende i denne min Opsattelse af Sagen, men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg neppé er saa enestaaende om den Mening, som det lader til. Den Commission, som i 1850 blev nedsat for at prøve Sagen, har nemlig paa ingen Maade kunnet tilraade Oprettelsen af en saadan Control; efter den Tid har Sagen circulareret til Amtsrådene; og det er ganske